

# Motion till riksdagen 2024/25:3334

av **Gudrun Nordborg m.fl. (V)**

## med anledning av prop. 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande

---

### Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut.....	2
2 Inledning.....	3
3 Regeringens förslag.....	3
4 Vänsterpartiets ställningstagande .....	4
4.1 Förslaget om slopad tillståndsplikt och en kraftig utvidgning av bevakningen .....	4
4.2 Undantag för efterforskning av försvunna personer .....	6
4.3 Undantag för bevakning från fordon för att förebygga eller lagföra angrepp på fordonet.....	6
4.4 Undantag för att underlätta teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer (ANPR-teknik) .....	7
4.5 Yttrande från kommuner och arbetstagarrepresentanter.....	7
4.6 En avgränsning av gemensamt tillgängliga uppgifter från kamerabevakning.....	9

# 1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till att förenkla de administrativa rutinerna vid ansökan om tillstånd för kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör göra en översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen, om tillståndskravet tas bort, bör återkomma med förslag till lagstiftning som ger möjlighet för enskilda som berörs av kamerabevakning att överklaga den bevakande aktörens beslut om det och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär undantag från krav på upplysning vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i verksamheten om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp förutsatt att fordonets larm har aktiverats, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att undantaget från att göra intresseavvägning för automatisk igenkänning av registreringsnummer begränsas till tydligt avgränsade geografiska områden, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda kommuner, om tillståndskravet tas bort, ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda arbetstagarrepresentanter, om tillståndskravet tas bort, har rätt att yttra sig över kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i tre år eller mer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog inte får behandlas längre än tre månader efter att de samlades in, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

## 2 Inledning

Den nya kamerabevakningslagen trädde i kraft den 1 augusti 2018 (prop. 2017/18:231, mot. 2017/18:4170). Den nya lagen innebar bl.a. att det blev lättare för Polismyndigheten och kommuner att få tillstånd till kamerabevakning på offentliga platser i brottsbekämpande eller trygghetsskapande syfte. Polismyndigheten och Säkerhetspolisen fick även utökade möjligheter att använda kamerabevakning utan tillstånd vid risk för allvarlig brottslighet. Sedan dess har kraven för att bedriva kamerabevakning successivt luckrats upp ännu mer. Förslagen till lagändringar har kommit från både den förra och den nuvarande regeringen och sedan antagits av riksdagens majoritet.

I januari 2020 trädde lagändringar i kraft som innebär att Kustbevakningen, Polismyndigheten, Tullverket och Säkerhetspolisen får bedriva kamerabevakning utan tillstånd. Vänsterpartiet yrkade avslag på förslaget eftersom vi ansåg att tillstånd ska vara huvudregel vid kamerabevakning. Vi föreslog även att de administrativa rutinerna vid ansökan om tillstånd för kamerabevakning skulle förenklas för att underlätta för bl.a. de brottsbekämpande myndigheterna och tillsynsmyndigheten (mot. 2019/20:108).

Den 1 augusti 2020 trädde nya regler i kraft som innebär att kravet på tillstånd till kamerabevakning togs bort för bevakning i färdmedel som används i kollektivtrafik och för stations-, terminal- och hållplatsområden som används för sådan trafik. Kravet på tillstånd togs även bort för bevakning av vissa platser vid spårområden och av flygplatser. Lagändringarna gjordes i brottsbekämpande syfte, för att förhindra olyckor eller för att upprätthålla ordning. Samtidigt togs kravet på tillstånd till kamerabevakning bort för bevakning i butikslokaler där det bedrivs apoteksverksamhet. Vänsterpartiet yrkade avslag på förslaget och upprepade i sammanhanget vårt tidigare förslag om att i stället förenkla de administrativa rutinerna vid ansökan om tillstånd för kamerabevakning (mot. 2019/20:3510).

Den 1 augusti 2023 fick bl.a. polisen utökade befogenheter att bedriva kamerabevakning vid vissa flygplatser, hamnar och järnvägsstationer, vid broar för vägtrafik till eller från utlandet och vid gränsövergångsställen på allmänna vägar. Vänsterpartiet yrkade avslag på förslaget (mot. 2022/23:2393).

## 3 Regeringens förslag

Regeringen föreslår i sin proposition ändringar i kamerabevakningslagen (2018:1200). Förslagen syftar, enligt regeringen, till att reglerna om kamerabevakning ska bli mer ändamålsenligt utformade och motsvara de behov av bevakning som finns i dag. Förslagen innebär bl.a. att kravet på tillstånd till kamerabevakning tas bort helt. Brottsbekämpande myndigheter får möjlighet att bedriva kamerabevakning på fler platser. Bevakning ska kunna bedrivas på platser där det vid en framåtblickande bedömning finns risk för allvarlig brottslighet. Bevakning ska också kunna bedrivas på platser som är av strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet, även om det inte finns risk för brott på den platsen. Vidare föreslås förbättrade möjligheter för brottsbekämpande myndigheter att kamerabevaka i brådskande fall. Det föreslås också ett nytt undantag från kravet att göra en intresseavvägning vid bevakning som gör det möjligt för Polismyndigheten och Säkerhetspolisen att använda teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer (ANPR-teknik) i hela landet. Det införs nya och utvidgade undantag

från kraven att upplysa och informera om kamerabevakning som brottsbekämpande myndigheter bedriver från ett civilt fordon eller drönare. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2025.

## 4 Vänsterpartiets ställningstagande

### 4.1 Förslaget om slopad tillståndsplikt och en kraftig utvidgning av bevakningen

Vänsterpartiet är inte motståndare till kamerabevakning. Vi anser att kamerabevakning i vissa offentliga miljöer kan vara både nödvändig och effektiv för att förebygga och utreda brott. Brottsutvecklingen med skjutningar och sprängningar är även på en helt annan nivå nu än då den nuvarande kamerabevakningslagen trädde i kraft 2018. De eventuella undantagen från huvudregeln om tillstånd för kamerabevakning måste dock vara väl övervägda utifrån aspekter som integritetshänsyn, proportionalitet och nödvändighet. Regeringen föreslår nu i sin proposition att kravet för tillstånd att kamerabevaka en plats dit allmänheten har tillträde ska tas bort för samtliga aktörer. Men att ta bort det redan kraftigt uppluckrade kravet på tillstånd till kamerabevakning helt och hållet är enligt vår mening att gå för långt.

Flera remissinstanser som Civil Rights Defenders (CRD), Institutet för mänskliga rättigheter och juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, avstyrker eller är kritiska till att tillståndsplikten tas bort. De framför att det innebär betydande risker för den personliga integriteten att ta bort tillståndskravet och att förslaget inte står i proportion till intrånget i rätten till privat- och familjeliv och skyddet för den personliga integriteten. De anser att det finns anledning att ifrågasätta effektiviteten av kamerabevakning och att den administrativa börda som tillståndskravet innebär för aktörerna bör kunna lösas på andra sätt. Remissinstanserna anser att det saknas erforderliga rättssäkerhetsgarantier, skyddsåtgärder och kontrollmekanismer för att garantera respekten för grundläggande fri- och rättigheter. Riksdagens ombudsmän (JO) menar att risken är påtaglig för att aktörernas vilja och behov av att bedriva kamerabevakning leder till att de inte tar tillräcklig hänsyn till integritetsskyddet och att risken inte är begränsad till en övergångsperiod. Inte heller Sveriges advokatsamfund delar utredningens bedömning av riskerna och framför att det inte är acceptabelt med ytterligare lättnader ur ett demokrati- och integritetsskyddsperspektiv. Sveriges advokatsamfund anser dock att om tillståndsplikten tas bort bör det införas en möjlighet för enskilda som berörs av bevakningen att överklaga ett beslut som den bevakande aktören har fattat om kamerabevakning. Tidningsutgivarna (TU) menar att alla former av övervakning innebär ett indirekt hot mot källskyddet och att det är viktigt att möjligheterna till insyn behålls. TU framhåller också att det i första hand bör gå att underlätta tillståndsförfarandet och därigenom uppnå syftet med ökad trygghet samtidigt som medborgarnas krav på insyn och integritet behålls.

För att säkerställa ett starkt integritetsskydd när tillståndsplikten tas bort föreslår förvisso regeringen att det ska införas ett krav på aktörerna att göra en intresseavvägning (avgöra om intresset av bevakningen väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad) och dokumentera den. Regeringen anser dock att detta krav inte ska gälla vid sådan kamerabevakning som aktörerna redan kan bedriva utan tillstånd, dvs. för Kustbevakningen, Polismyndigheten, Tullverket och Säkerhetspolisen. Dessa myndig-

heter omfattas av ett krav på intresseavvägning i dag. Att ta bort detta absoluta minimi-krav på en avvägning inför kamerabevakning är inte rimligt enligt vår mening. Det riskerar att leda till att rättssäkerhetsgarantier som proportionalitet förbises helt. Det kommer även bli svårt att följa upp grunden för och nödvändigheten i myndigheternas beslut att kamerabevaka i efterhand.

Regeringen föreslår även en kraftig utvidgning av vilka platser som de brottsbekämpande myndigheterna ska få kamerabevaka och förutsättningarna för denna bevakning genom en ”framåtblickande bedömning av risk för allvarlig brottslighet” och på en ”plats som med hänsyn till omständigheterna har strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet även om det inte finns risk för brott på den platsen”. Flera remissinstanser invänder mot regeringens förslag. CRD anser att förslaget inte har grundats i forskning och erfarenhet eller kan anses vara ändamålsenligt. Vidare anser CRD att de utvidgade möjligheterna till kamerabevakning utgör ett omotiverat intrång i den enskildes personliga integritet och att utredningen inte har gjort en gedigen proportionalitetsbedömning av de nya bedömningsgrunderna. Integritetsskyddsmyndigheten påpekar att förslaget riskerar att leda till bevakning vid förhållandevis låg risk för brott och att det bör övervägas om ytterligare kvalificering av risken är nödvändig. Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden anser att det bör övervägas om den föreslagna regleringen kan preciseras ytterligare i syfte att undvika omotiverade integritetsintrång. Institutet för mänskliga rättigheter framhåller att det är otydligt hur uttrycken i förslaget ska förstås och att bestämmelserna inte lever upp till de krav som bör ställas på lagstiftning i form av tydlighet och förutsägbarhet. Journalistförbundet ifrågasätter om bestämmelserna är tillräckligt förutsebara och rätts-säkra. Sveriges advokatsamfund ifrågasätter förslaget att bevakning ska få ske på strate-giska platser och framför att det inte är godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Vänster-partiet instämmer i remissinstansernas synpunkter.

Riksdagen bör avslå proposition 2024/25:93. Detta bör riksdagen besluta.

Regeringen bör ta initiativ till att förenkla de administrativa rutinerna vid ansökan om tillstånd för kamerabevakning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge reger-ingen till känna.

Regeringen bör göra en översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Regeringen bör, om tillståndsplikten tas bort, återkomma med förslag till lagstiftning som innebär en möjlighet för enskilda som berörs av kamerabevakning att överklaga den bevakande aktörens beslut därom. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Vänsterpartiet ser sammantaget med stor oro på den utveckling som skett sedan början av 2000-talet och som i dag har lett till att vi allt snabbare närmar oss ett övervaknings-samhälle. Frågor om personlig integritet och mänskliga rättigheter får gång på gång stå tillbaka. Tagna var för sig och ur sitt sammanhang kan inskränkningarna ses som helt legitima eftersom de motiveras utifrån goda syften som effektivare brottsbekämpning och ett generellt ökat skydd för invånarna. Sammantaget framstår dock helheten av över två decenniers skärpta lagar när det gäller t.ex. kamerabevakning, hemliga tvångsmedel, signalspaning, utlänningskontroll och åtgärder i syfte att hindra grov brottslighet och terrorism som illavarslande. Varje inskränkning som godtas tenderar att bereda väg för ännu fler och mer ingripande skärpningar. Argument i stil med att den som har ett rent samvete inte har något att frukta riskerar att bli urvattnade floskler ju fler inskränkningar

av den personliga integriteten som accepteras. Konsekvenserna för samhällsklimatet och demokratin på lång sikt är svåra att överblicka.

Vissa av förslagen i propositionen är vi dock beredda att ställa oss bakom. Vi föreslår även andra lösningar än regeringen på några punkter. Dessa förslag redogör vi närmare för nedan.

## 4.2 Undantag för efterforskning av försvunna personer

Redan i dag gäller ett tillfälligt undantag i 14 d § kamerabevakningslagen för kamera-bevakning som den som är räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor bedriver under högst en månad, om bevakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.

Regeringen föreslår nu att kamerabevakning som Polismyndigheten bedriver och som är av vikt för att efterforska en försvunnen person inte ska behöva föregås av en intresseavvägning, även i de fall där polisen inte är räddningsledare. Sådan bevakning föreslås även vara undantagen från upplysningskravet och rätten till information.

Vänsterpartiet står bakom regeringens förslag i denna del. När en försvunnen person ska eftersökas är tiden efter försvinnandet avgörande för om hen ska hittas vid liv eller inte.

## 4.3 Undantag för bevakning från fordon för att förebygga eller lagföra angrepp på fordonet

Regeringen föreslår att det ska införas nya undantag som innebär att upplysning om kamerabevakning och information om den personuppgiftsbehandling som kamera-bevakningen innebär inte behöver lämnas i verksamhet som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag vid bevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i verksamheten, om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp.

Bevakning som bedrivs från ett fordon omfattas i huvudsak inte av kamerabevakningslagen, eftersom kamerorna som utgångspunkt är manövrerade på platsen när det finns tjänstemän i eller på fordonet. När tjänstemännen lämnar fordonet och kamerorna fortfarande är i gång anses dock kamerorna inte längre vara manövrerade på platsen. I dessa fall omfattas bevakningen alltså av kamerabevakningslagens krav på att man ska upplysa om bevakningen genom skyltning eller på annat verksamt sätt. Utredningen (SOU 2024:27) bedömer att det finns starka skäl för att ett civilt fordon som används i brottsbekämpningen ska kunna fortsätta vara civilt även om tjänstemännen är tvungna att tillfälligt lämna det. Eftersom fordonet ska vara civilt är det inte möjligt för myndigheterna att uppfylla upplysningsskyldigheten utan att samtidigt avslöja att det är ett fordon som ingår i verksamheten, även om syftet med själva bevakningen inte är att den ska vara dold.

Vänsterpartiet anser att det är rimligt att det införs ett undantag för sådana situationer. Några remissinstanser invänder dock att undantaget bör avgränsas genom att kamera-bevakning förutsätter att fordonets larm har aktiverats. Bland annat Integritetsskyddsmyndigheten och Sveriges advokatsamfund, menar att en sådan avgränsning krävs för att inte gränsen mellan kamerabevakning och hemlig kameraövervakning ska suddas ut. Integritetsskyddsmyndigheten och Säkerhets- och integritetsskyddsämnden föreslår också att undantaget begränsas till bevakning som utförs på det sätt som i dag sker från målade polisbilar, dvs. att en buffringsfunktion används och att aktiv inspelning endast

sätts i gång om fordonets larm aktiveras. Vänsterpartiet anser att detta är en rimlig avgränsning som gör regeringens förslag mer proportionerligt och rättssäkert.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär undantag från krav på upplysning vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i verksamheten om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp förutsatt att fordonets larm har aktiverats. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

#### 4.4 Undantag för att underlätta teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer (ANPR-teknik)

ANPR-teknik (automatic number plate recognition, automatisk igenkänning av registreringsnummer) innebär att en kamera automatiskt läser av och fotograferar ett passerande fordon och dess registreringsskylt. Även uppgifter om tid och plats för passagen kan registreras. Insamlade uppgifter kan jämföras mot uppgifter i andra register för att bevaka ett fordon som är intressant i ett polisiärt ärende, t.ex. för att fordonet är stulet eller för att det använts vid ett brott. Uppgifterna kan också lagras, vilket gör det möjligt att söka efter intressanta fordon i efterhand.

Regeringen föreslår att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska få bedriva kamera-bevakning på vägar och andra platser som allmänt används för trafik med motorfordon utan något krav på en dokumenterad intresseavvägning. Undantaget ska förutsätta att bevakningen har till syfte att genom insamling av uppgifter om motorfordon förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer eller för att utreda och lagföra ett sådant brott.

Vi i Vänsterpartiet är beredda att ställa oss bakom detta förslag men under förutsättning att bestämmelsen tydligt avgränsas. Integritetsskyddsmyndigheten anser att förslaget riskerar att leda till en generell och odifferentierad insamling av personuppgifter och att de fordonsuppgifter som samlas in genom kamerabevakningen är integritetskänsliga och ger en möjlighet att kartlägga enskilda personers förflyttningar och lokalisering i hela landet. Myndigheten framför samtidigt att den har förståelse för de skäl som ligger bakom förslaget och att det som alternativ kan övervägas att begränsa undantaget till tydligt avgränsade geografiska områden, exempelvis motorvägar, eller att införa en anpassad intresseavvägning. Vi delar Integritetsskyddsmyndighetens bedömning om att förslaget behöver avgränsas för att inte leda till en mer generell insamling av uppgifter.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att undantaget från att göra intresseavvägning för automatisk igenkänning av registreringsnummer begränsas till tydligt avgränsade geografiska områden. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

#### 4.5 Yttrande från kommuner och arbetstagarrepresentanter

Av 12 § kamerabevakningslagen framgår att kommunen ska få tillfälle att yttra sig innan tillsynsmyndigheten beslutar om tillstånd till kamerabevakning om det av särskild anledning behövs ett yttrande. När lagen infördes övervägde regeringen om kravet på yttrande skulle tas bort, bl.a. med hänsyn till den begränsade nytta som kommunernas yttranden tycktes ha. Regeringen ansåg dock att det inte kunde uteslutas att ett yttrande

av kommunen ändå kunde vara värdefullt vid tillståndsprövningen i vissa fall. En särskild anledning skulle t.ex. kunna vara om omfattande och varaktig bevakning ska ske av centrala stadsdelar eller bevakning ska ske av en plats där flera kommunala evenemang väntas äga rum (prop. 2017/18:231 s. 74).

Regeringen skriver i sin proposition att det framgår av utredningens kartläggning att kommunerna sällan haft några särskilda synpunkter när de har fått yttra sig i ärenden om tillstånd till kamerabevakning (prop. 2024/25:93 s. 65). Regeringen menar därför i likhet med utredningen (SOU 2024:27) att detta talar mot att införa ett krav på yttrande när tillståndsplikten tas bort. Förvisso har varken Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) eller någon av de kommuner som yttrar sig över förslaget några invändningar mot att förfarandet med yttranden upphör om tillståndsplikten tas bort. Vänsterpartiet menar dock, i likhet med CRD, att det är tveksamt om kommunernas rätt till inflytande bör avskaffas eftersom det innebär minskade möjligheter för kommuninvånare att få information om och insyn i den kamerabevakning som bedrivs inom kommunen. Möjligheten för kommunerna att yttra sig om planerade kamerabevakningar blir självfallet extra viktig i samband med att kravet på tillstånd tas bort.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda kommuner, om tillståndskravet tas bort, ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

I kamerabevakningslagen finns ett krav på att den som ansöker om tillstånd till kamerabevakning av en arbetsplats ska ge in ett yttrande från skyddsombudet, skyddskommittén eller en organisation som företräder de anställda på arbetsplatsen tillsammans med ansökan. Regeringen gör i likhet med utredningen (SOU 2024:27) bedömningen att motsvarande skyldighet inte behövs om tillståndskravet tas bort eftersom förhandlingskyldigheten i lagen om medbestämmande i arbetslivet är tillräcklig för att tillförsäkra arbetstagarna ett tillräckligt integritetsskydd. Regeringen hänvisar till att den bestämmelse som tidigare införts i 21 § kamerabevakningslagen och upplyser om arbetsgivares förhandlingskyldighet enligt 11–14 §§ lagen om medbestämmande i arbetslivet (MBL) är tillräcklig för att garantera de anställdas integritet på en arbetsplats dit allmänheten inte har tillträde. Enligt regeringens bedömning stärks dessutom integritetsskyddet för arbetstagare eftersom det föreslagna kravet på en dokumenterad intresseavvägning kommer att träffa även sådan bevakning som tidigare inte var tillståndspliktig på arbetsplatser. Det medför också att tillsynsmyndigheten kommer att kunna besluta om sanktionsavgifter om en dokumenterad intresseavvägning inte genomförs.

LO, Saco och Sveriges Lärare menar att det finns en risk att förslaget leder till att arbetstagares inflytande på arbetsplatsen försämras när skyldigheten inte längre föreligger i förhållande till skyddsombud och skyddskommittéer och anser att det bör införas ytterligare åtgärder för att garantera ett arbetstagarinflytande och uppnå ett tillräckligt integritetsskydd.

Vänsterpartiet anser att varken arbetsgivarens förhandlingskyldighet enligt MBL eller den intresseavvägning som arbetsgivaren ska göra är tillräckliga för att garantera arbetstagarnas rättigheter i samband med kamerabevakning.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda arbetstagarrepresentanter, om tillståndskravet tas bort, har rätt att yttra sig över kamerabevakning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.



## 4.6 En avgränsning av gemensamt tillgängliga uppgifter från kamerabevakning

Regeringen föreslår att uppgifter som samlas in genom kamerabevakning ska få göras gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalag. Uppgifterna ska inte få behandlas längre än sex månader efter att de samlades in.

Promemorian Ds 2024:11 föreslår dock en mer avgränsad tillgänglighet än vad regeringen gör. Enligt promemorian ska tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i tre år eller mer. Sveriges advokatsamfund har ställt sig bakom förslaget om att endast särskilt angivna tjänstemän ska ha tillgång till sådant material och att materialet endast ska få användas för att bekämpa allvarlig brottslighet. Integritetsskyddsmyndigheten anser den att lagringstid som föreslås i promemorian behöver sänkas från sex till i vart fall tre månader för att förslaget ska vara proportionerligt. Vänsterpartiet anser att promemorians förslag genom sin tydligare avgränsning är lämpligare ur rättssäkerhetssynpunkt än regeringens förslag. För att ytterligare avgränsa möjligheten till användning av uppgifterna bör även lagringstiden förkortas i enlighet med Integritetsskyddsmyndighetens remissvar.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalag begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i tre år eller mer. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalag inte får behandlas längre än tre månader efter att de samlades in. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

*Guðrun Nordborg (V)*

*Samuel Gonzalez Westling (V)*

*Lotta Johnsson Fornarve (V)*

*Jessica Wetterling (V)*

*Tony Haddou (V)*

*Andreas Lennkvist Manriquez (V)*